

Отже, сектор малого підприємництва є важливою складовою для стійкого економічного зростання країни, оскільки забезпечує відносну стабільність ринкових відносин, завдяки своїй гнучкості демонструє оперативне реагування на постійно мінливі умови зовнішнього середовища. Малий бізнес відіграє важливу роль у збільшенні чисельності робочих місць і вирішенні проблем зайнятості населення, науково-технічного прогресу та коливань на ринку праці.

Література

1. Васильєва Д. В. Актуальні проблеми розвитку малого бізнесу в Україні / Д. В. Васильєва // Механізм регулювання економіки, 2011. – №3. – С. 188-196.
2. Довгальова О. В. Управління малим бізнесом : підручник / О. В. Довгальова, О. В. Балабенко: Донбас. нац. акад. буд-ва і архіт. – Макіївка; Донецьк: Цифрова типографія, 2011. – 298 с.
3. Попело О. В. Мале підприємництво як джерело економічного розвитку у високорозвинених країнах / О. В. Попело // Вісник Чернігівського державного технологічного університету. – 2014. – № 3 (75). – С. 122-134.
4. Уманець Т. В. Формування системи індикаторів оцінки розвитку малого та середнього бізнесу: регіональний аспект / Т. В. Уманець, О. В. Лучакова // Бізнес Інформ. – 2010. – № 5(2). – С.76-79.

УДК 338

БРАТІЮК В. П.

к.с.н., доцент

ВЛАСОВА А. М.

Мукачівський державний університет

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

СТРАХОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Актуальність дослідження проблем державного регулювання страхової діяльності в Україні відіграє дуже важливу роль, адже в даний час страховий ринок стрімко розвивається на території України, чим власне притягує до себе багато уваги, а ефективне державне регулювання займає одну з лідируючих ланок у функціонування страхової сфери.

Страховий ринок є найбільш потужним сектором небанківських фінансових послуг в Україні. Даний сегмент ринку активно розвивається, займаючись не тільки операційною, фінансовою та інвестиційною діяльністю, але й значною мірою впливає на соціальний розвиток в державі [1].

Основною метою державного нагляду за страховою діяльністю є підтримання стабільних, прозорих, ефективних та безпечних взаємозв'язків між всіма учасниками страхового ринку, тобто забезпечення збалансованості інтересів, та безпосередньо захист інтересів страхувальників [1].

Більшість світових практиків та вітчизняні науковці [2] виділяють наступні типи підходів до державного регулювання страхового ринку:

- ліберальний тип;
- авторитарний тип;
- змішаний тип.

Однак в Україні регулювання страхового ринку обумовлено досить таки незначним проміжком часу та недосконалою законодавчою базою, тому зараз не можна віднести державний страховий нагляд до жодного з вищенаведених типів [3].

Однією з основних проблем у сфері страхування в Україні є відсутність однієї стандартизованої та уніфікованої форми звітності [4]. Дана форма звітності, що існує не може у повному обсязі і адекватно відобразити показники діяльності страхових компаній. Окрім цього є значні проблеми у податковому законодавстві, що не дає змоги ефективному розвитку страхової справи в Україні і одночасному приближенню її до європейських стандартів. Також поряд з вищесказаними є досить таки вагомими проблеми, що стосуються питань перестраховування, фінансової стійкості та платоспроможності, достатності страхових резервів та чисельності обов'язкових видів страхування. Також не можна забувати про те, що в Україні нема одного відокремленого державного органу, який б здійснював нагляд за страховими компаніями. На даний час всі обов'язки покладено на Державну комісію з регулювання ринків фінансових послуг [4].

Отже, проаналізувавши проблематику державного регулювання страхової діяльності в Україні можна сказати, що державне регулювання страхової діяльності та і взагалі розвиток страхового ринку в Україні потребує багато змін та реформ, які б сприяли подальшому ефективному функціонуванню та розвитку страхових компаній та страхової сфери загалом. Для цього перш за все ринок страхування повинен регулюватись відокремленим державним органом, повинна створитись одна єдина, стандартизована форма звітності, яка б відображала в повному обсязі всі показники діяльності страхових компаній, також потрібно звернути неабияку увагу на податкове законодавство. Подальша діяльність стосовно розвитку страхового ринку та державного нагляду за його діяльністю повинна проходити у розрізі вимог Міжнародної асоціації страхового нагляду до платоспроможності, оцінки ризиків та фінансової звітності і подальшої адаптації законодавства України до директив Європейського союзу. Саме досягнувши цих цілей страховий ринок зможе стати провідною

ланкою економіки України та бути конкурентоспроможним з світовими лідерами страхової справи.

Література

1. <http://dspace.uabs.edu.ua/jspui/handle/123456789/2893>
2. Дьячкова Ю. М. Страхування: навч. посібн / Ю. М. Дьячкова. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 240 с.
3. Александрова М. М. Страхування: навч. посібн. / М. М. Александрова. – К.: ЦУЛ, 2002. – 208 с.
4. Ткаченко Н. В. Страхування: навч. посібн / Н. В. Ткаченко. – К. : Ліра К, 2007. – 376 с.

УДК 338

БРАТЮК В. П.
к. е. н., доцент кафедри фінансів
КУЗЬМА Н. М.,
Мукачівський державний університет

СУТНІСТЬ ФІНАНСІВ СТРАХОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ЇХ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

З метою надання страхового захисту страхувальнику, страхові компанії забезпечують мобілізацію коштів страхувальників і створення відповідних фінансових ресурсів (в т.ч. страхових резервів), що обумовлює специфіку економічних відносин, які складають зміст поняття «фінанси страхових організацій».

В економічній літературі виділяють таке найбільш змістовне визначення поняття фінансів страхових організацій: «Фінанси страхових організацій – це економічні відносини у грошовій формі, які опосередковують кругообіг грошових коштів страховиків з метою забезпечення статутної діяльності і пов'язані з рухом грошових потоків, капіталу, розподілом та використанням доходів і грошових фондів страхових організацій».

Грошовий оборот страховика включає два відносно самостійних грошові потоки, що зумовлюють специфіку фінансових форм страхової організації: оборот коштів, які є джерелом страхового захисту; оборот ресурсів, пов'язаних із веденням страхової справи.

Найважливішою особливістю грошового обороту, пов'язаного з наданням страхового захисту, є ризиковий, ймовірний характер руху коштів.

Якщо в основі формування страхового фонду лежить ймовірність збитку, яка розраховується на основі статистичних даних і теорії ймовірностей, то використання коштів із страхового фонду залежить від фактичного сумарного збитку, що спричинений

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>